

48
Ka õppis temma, et wannal kuul põlde
harrima ja semet mahha teggema kelab
paljo umbrohto wilja hulka kaswamast.
Katsus mees isse weel monda, ja leidis
mitmest asjast abbi kõrwa. Wessise Ma
peäle weddas lamba ja hobbose sõnnikut,
kuwa Ma peäle weikse sõnnikut: ka wed-
das mees kannarpitko ja soost leitud pu juri
põllule, ja saue peäle, ja panni süs kannar-
pitko ja pu jured põllema; hirehernid ja
härjapäid piddas ka suggu; kui aega olli,
kaewas isse mitto tükki labbidaga ümber,
párrast kúndi; ja lapsed piddid ka kaewama;
kabsta semet kúlwast jo sügaise, párrast
Mihkti páwa, warjolisse paika.

Korjas süs Hans ikka rohke ma wilja en-
nesele, et isse hakkas muist müma, ehk ka
seppist ja puriisto teggema rahha párrast.
Algga sedda rahha temma ei jätnud kaua
seisma. Oppetaja olli kirrikus nimmetanud,
et temma tahtis aidata neid, kelles püsut
rahha on seismas, et sest woiksid kasfo sa-
da. Hans wiis warfi wiiskümmend rubla,
mis temma olli forjanud, kirriko jure, ja

pullus, et õppetaja wõttaks waewaks sedda
temmale panna jooksa. „Ei muido, kui
„et on kolm meest sedda nággemas,“ was-
tas õppetaja. „Ehk minna surren ákkiselt
„árra, ja sinna saad pettetud ja minno
„minni on riikutud. Kus on kolm meest,
„kes oskawad kirjotada ja luggeda, mis on
„kirjotud?“

Hans wastas: Kúil ehk neid pea woib
kõkko sada. Minno naene õppis leri aial
kirjotama, et Teie wõtsite sedda ennesele
waewaks tedda juhhatada tele, ja párrast
sedda ka pühapäiwil káis temma wanne-
maid túllitamas, ja nüüd náme, et
jüremat táanno weel teile peame teggema
se armo náitmisse párrast. Ewast jälle
õppisin minna, ja õppisid ka Ewa kaks
lalle (táddipoega), Jaan Turd ja Peter
Kald. Kui need kólbarwad, kúil ma süs
toon neid seie.

Oppetaja olli sellega kúil rahhus, et Jaan
ja Peter tulleksid tunnistus mehhiks ja ar-
was kóstrit kólmandamaks, sedda Hans
se peäle piddi pallume. Tullid süs need